

Εισαγωγή

Σπύρος Λαδάς

Η λοίμωξη του βλεννογόνου του στομάχου από το Ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού έχει ως αποτέλεσμα χρόνια ενεργό γαστρίτιδα, δηλαδή χρόνια φλεγμονή του βλεννογόνου. Η φλεγμονή οφείλεται σε τοπική αντίδραση του οργανισμού του ξενιστή, ώστε να αθροίζονται στο βλεννογόνο του στομάχου πολυμορφοπύρρηνα και Τ και Β λεμφοκύτταρα. Τα πολυμορφοπύρρηνα απελευθερώνουν ιντερλευκίνες, ελεύθερες ρίζες και παράγωγα "νεκρώσεως του όγκου" (TNF-α). Τα λεμφοκύτταρα διεγείρονται ανοσολογικά και παράγουν IgG και IgA αντισώματα έναντι αντιγόνων του Ελικοβακτηριδίου του πυλωρού. Τα αντισώματα αυτά ανιχνεύονται τελικά στον ορό των ασθενών.

Η ανοσολογική αυτή αντίδραση του ξενιστή στη λοίμωξη από Ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού έθεσε σε ορισμένους ερευνητές το ερώτημα αν η γενικευμένη ανοσολογική απάντηση στη λοίμωξη από το Ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού μπορεί να συσχετίζεται με ορισμένα αυτοάνοσα ή άγνωστης αιτιολογίας νοσήματα. Τα κείμενα που ακολουθούν διαπραγματεύονται με λεπτομέρεια τις πιθανές συσχετίσεις του Ελικοβακτηριδίου του πυλωρού με: 1) Ορισμένα νοσήματα του δέρματος άγνωστης αιτιολογίας, 2) Τη στεφανιαία νόσο, 3) Ορισμένα αυτοάνοσα νοσήματα, 4) Νοσήματα του ήπατος, των χοληφόρων και το σακχαρώδη διαβήτη και 5) Τη γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση και τον οισοφάγο Barrett.

Όπως φαίνεται και από την πλούσια βιβλιογραφία που παρατίθεται στο τέλος κάθε κεφαλαίου, σε όλα τα πιο πάνω θέματα έχουν δημοσιευθεί πολλές μελέτες. Ο αρχικός ενθουσιασμός έχει αντικατασταθεί από σκεπτικισμό, αν

δηλαδή πραγματικά υπάρχει συσχέτιση του Ελικοβακτηριδίου του πυλωρού με εξωγαστρικά νοσήματα. Η έρευνα στον τομέα αυτό συνεχίζεται και αναμένεται να αποδώσει ασφαλή συμπεράσματα στο εγγύς μέλλον.